contrast

Gedeeld geheim, verloren geheim. Een Europese formule voor bedrijfsgeheimen.

Stel je voor…

Als marktleider in de productie van kerstverlichting geef je vandaag je inmiddels legendarisch kerstfeest voor de top van de sector. De sfeer is uitgelaten en, zoals elk jaar, breng je een inspirerende *keynote* over de nieuwste producten van je bedrijf.

Terwijl je onder luid applaus het podium verlaat, word je discreet benaderd door een klant. Hij heeft zopas een uitstekend staal van één van je concurrenten ontvangen. Die zou er dankzij het kopiëren van jouw productieproces in geslaagd zijn om tegen een veel scherpere prijs kerstverlichting van dezelfde kwaliteit te produceren.

Bij het horen van dit verschrikkelijke nieuws stort je in elkaar. De toegesnelde omstaanders besluiten onmiddellijk een juridisch team op te trommelen om je er bovenop te helpen.

Vlug ter plaatse spreken die over je productieproces als een *bedrijfsgeheim* en de mogelijkheid om de goederen van je concurrent uit de handel te laten nemen. Eén van de spoedadviseurs oppert zelfs om *“eventueel op grond van artikel XI.336/3 paragraaf 2 van het WER, zoals voorzien door artikel 12 van de Richtlijn, de goederen van de concurrent aan een liefdadigheidsorganisatie te doen overhandigen”*. Gewaagd, maar briljant! Je komt bij. Kerstmis is gered. En wat een marketingstunt... Niet toevallig één van jouw handelsmerken. Of toch niet zo snel?

contrast

Even verduidelijken.

Onder impuls van een Europese richtlijn *(Richtlijn (EU) 2016/943 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen)*) hebben recent heel wat Europese lidstaten hun wetgeving omtrent bedrijfsgeheimen grondig opgepoetst. Zo ook België, waar tot voor kort geen eenduidig rechtskader bestond voor de bescherming van bedrijfsgeheimen. De wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen, die de Europese richtlijn implementeert, brengt hier verandering in.

Kortweg kwalificeert informatie als bedrijfsgeheim wanneer de informatie geheim is (d.i. niet publiek bekend of gemakkelijk toegankelijk), daarom een handelswaarde bezit én aan redelijke geheimhoudingsmaatregelen wordt onderworpen. In de praktijk vertaalt dergelijke informatie zich vaak als bepaalde knowhow, methodes, productieprocessen, marketingconcepten, formules en recepten van ondernemingen, maar ook bijvoorbeeld als klanten- of leverancierslijsten.

Dankzij de nieuwe wetgeving kunnen houders van een bedrijfsgeheim efficiënter optreden tegen het *onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken* ervan.

Samengevat is hoofdzakelijk sprake van het *onrechtmatig verkrijgen* van een bedrijfsgeheim wanneer dit gebeurt door onbevoegde toegang tot, of het onbevoegd kopiëren van, materiaal dat het bedrijfsgeheim bevat of waaruit het kan worden afgeleid.

Het *onrechtmatig gebruiken of openbaar maken* van een bedrijfsgeheim kan zich voordoen indien het bedrijfsgeheim onrechtmatig wordt verkregen of indien een inbreuk wordt gemaakt op een geheimhoudingsovereenkomst of andere gelijkaardige verplichting. Geheimhoudingsovereenkomsten (‘NDAs’) blijven dus bijzonder waardevol.

Wanneer een bedrijfsgeheim wordt verkregen via onafhankelijke ontdekking of door onderzoek op rechtmatig verkregen producten (via zgn. ‘*reverse engineering*’), is dit rechtmatige verkrijging.

De houder van een bedrijfsgeheim dat wordt geschonden, kan zich tot de rechter wenden om voorlopige maatregelen te verkrijgen en ook om schadevergoeding vorderen. De wet voorziet uitdrukkelijk dat de rechter kan bevelen dat een onrechtmatige verkrijging, een onrechtmatig gebruik of een onrechtmatige openbaarmaking van een bedrijfsgeheim wordt stilgelegd. De rechter kan daarbij verbieden om goederen die een inbreuk maken op het bedrijfsgeheim (verder) te produceren of in de handel te brengen. Hij kan inbreukmakende goederen doen terugroepen of vernietigen en kan ook de vernietiging bevelen van de materialen die het bedrijfsgeheim bevatten of deze doen teruggeven aan de rechtmatige houder.

Tot slot voorziet de wet in bepaalde gevallen zelfs de afgifte van inbreukmakende goederen aan een liefdadigheidsorganisatie. De rechter moet bij dit alles wel de evenredigheid van de gevorderde maatregelen toetsen, onder andere door het afwegen van de waarde van het bedrijfsgeheim, het effect van de inbreuk, de handelswijze van de inbreukmaker en de gevolgen van de maatregelen.

Concreet:

- De Europese richtlijn betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen voert een betere rechtsbescherming voor bedrijfsgeheimen in. Het gaat om ‘minimumharmonisatie’, waardoor de

lidstaten in een meer uitgebreide bescherming dan de richtlijn kunnen voorzien. Het blijft dus belangrijk er de nationale wetgeving en procedureregels op na te slaan.

- Niet elk gebruik van een bedrijfsgeheim is onrechtmatig. Zo zijn onafhankelijke ontwikkeling en "*reverse engineering*" in principe toegestaan. Daarnaast voorziet de wetgever in een aantal andere uitzonderingen en beschermingsmaatregelen, die onder meer klokkenluiders en werknemers moeten vrijwaren.
- In België doet de nieuwe wet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en correctionele rechtbank. De schending van een bedrijfsgeheim kan immers een inbreuk uitmaken op de arbeidsovereenkomstenwet en kan ook een strafrechtelijke inbreuk uitmaken.

Meer weten?

- De tekst van de richtlijn;
- De implementatie van de richtlijn door de verschillende lidstaten;
- De Belgische wet.